

Bulletin

Sdružení výkupců a zpracovatelů druhotných surovin

Vážení kolegové, čtenáři,
Po téměř čtvrtstoletí fungování tržní ekonomiky se plíživě mění poměr mezi ekonomikou a politikou. Není to jev pouze český, ale celoevropský. V dnešní době je pro podnikavce (to není podnikatel) daleko jednodušší založit vydělávání peněz na přímém propojení hospodářské činnosti s politickými rozhodnutími místo na poctivé práci. To, co se naivní veřejnosti někdy předkládá jako jednotlivý případ korupce, je ve skutečnosti systém ovlivňování, ba skoro řízení ekonomiky nikoliv na základě monetární a fiskální politiky, ale přímo pomocí přerozdělovací politiky přebujelých veřejných rozpočtů a dotací. K tomu jako nejbrutálnější forma manipulace ekonomiky přistupuje přímá byrokratická kontrola. Epicentrem byrokratických zeměřesení je evropská unijní mašinerie. Na ni jsou napojeny nejen byrokracie jednotlivých států, ale i některé politické strany. Nejnověji se v tomto neblahém směru projevuje nejen u nás vrstva starostů. Nejenže mají svou nátlakovou organizaci, ale stále více systematicky obsazují křesla v parlamentu, aby tak lépe mohli prosazovat přes legislativu své zájmy. Z toho všeho plyne, že do budoucna nemůžeme fungovat jako pouhá profesní organizace, ale že musíme používat i politické metody k prosazování svých zájmů. Hledáme spojence v rámci svého oboru v zahraničí, spojujeme se s organizacemi z jiných oborů, které čelí podobným problémům, a usilovněji hledáme napojení na politické strany, státní správu a samosprávu.

Jiří Hejlek
předseda SVDS

Nejen ohlédnutí za rokem 2013

Myslím, že si nikdo nemůže stěžovat, že by rok 2013, blížící se ke svému konci, byl nudný. Historicky první volba prezidenta přímou volbou rozdělila národ na dva tábory, následoval pád vlády, rozpuštění Parlamentu a dva dny po našem shromáždění nás ještě čekají nové volby do Sněmovny. A aby toho nebylo málo, vše je propleteno skandály, korupcí a soudy za rozhodujícího přispění těch, kteří ve skutečnosti naší politickou scénou a děním ve státě hýbou. A jaké je ponaučení? Každá turbulentní doba má jedinou jistotu. Nejistotu.

Rok 2013 byl poznamenán zesílenými mediálními útoky proti výkupnám. Konference „Zpětný odběr 2013“ v režii Asekolu vyhradila jeden workshop „žhavému“ tématu „Význam výkupu druhotných surovin pro národní hospodářství“ s upřesněním: „Výkupny druhotných surovin - Příležitost nebo hrozba pro národní hospodářství?“ Dlužno poznamenat, že o ranní workshop byl takový zájem (cca 250 – 300 posluchačů), že bylo nutné přestavět sál a řada zájemců se na workshop nedostala s odůvodněním, že všechna místa jsou vyprodána. Dokonce i novináři si vstupné hradili. Proč takový zájem, když se na workshopu zase nic tak mimořádného nedělo. SMO ČR, svou hláskou troubou (Mgr. Drahozval) omílal obehnanou písničku v nepřesvědčivém podání za pilné podpory úslužného poplety-redaktora, který svou nezna-

lostí hned v začátku konference nahrál zástupci SVDS a pobavil auditorium. Vystoupení SMO jen potvrdilo, co si myslíme již delší dobu. Starostové se mění v organizovanou nátlakovou skupinu SMO ČR.

Paní Jenšovská z ČiŽP, uvedla některá zjištění z kontrol výkupu i sběrných dvorů. V její prezentaci nebylo nic „navíc“. Pokud prezentovala pro nás nepříznivá zjištění, pak prezentovala skutečnost, se kterou se musíme vyrovnat a udělat si pořádek ve svých řadách.

Místo paní Ulverové nakonec vystoupil mladý zástupce EKOWI-Nu, pan Černý a bylo vidět, že mu to úplně nesedlo. Za dráhy to byla selanka a spíše jsem měl dojem, že nám pan Kolín fandil.

Odpolední blok byl slabší, cca 100 – 150 posluchačů.

Nejzajímavější bylo vystoupení JUDr. Kořána. Poukazoval na

chyby, které jsou pak důsledkem nedorozumění. Např.: druhotné suroviny, co to znamená, když to není součástí legislativy, dvojkolejnost v právním pořádku – MŽP: MPO, Disraeli a statistika, 48 hodin a co s tím?, podílnictví a podílnictví z nedbalosti, nesmyslnost bruselské 333, a atd.

„Souznění duší“ skončilo, když Kořán uvedl, že za jediné řešení pokládá totální zákaz výkupu kovů od fyzických osob. To samozřejmě vyvolalo výměnu názorů a originálních myšlenek. Na mou otázku, jestli jeho řešení, kdy fyzické osoby nemohu jinak než odevzdat svůj nepotřebný kovový majetek zdarma do sběrného dvora, lze považovat za znárodnění, odpověděl, že „Znárodnění je kladný výsledek pro občana“. Svým způsobem ano, ale v jiném ekonomickém prostředí a při jiném znění Ústavy než jak zní ta naše. Ačkoliv i v ka-

pokračování na následující straně >>

pokračování z předchozí strany >>

pitalismu se v poslední době často uvažuje o znárodnění, nebo se dokonce znárodnjuje. Jako by jeho vystoupení bylo objednané pouze pro tuto větu. Na druhou stranu je třeba dodat, že v presentačním výtisku ASEKOLU je výkupnám věnovaná objektivní dvoustrana.

Media, až na opravdové výjimky, konferenci mījela bez povšimnutí a zájem o výkupny i po konferenci zůstal v normálu.

Když bych měl shrnout výsledek, pak pro SVDS nebyl problém na této pohodové konferenci bodovat a Asekol zjistil, že má v SVDS silnějšího soupeře, se kterým bude lépe jednat.

Pověstný klid před bouří netrval dlouho a na scéně se objevil návrh skupiny poslanců za ODS, vedený poslankyní Řápkovou, opět tlačený některými medii, včetně TV. V očekávání nového zákona o odpadech, který měl spatřit světlo světa 14. 2. 2014, byl návrh 36 novelizace již „archivního zákona o odpadech“ poněkud nesmyslný a spíše cílený na volební body. Samozřejmě, že iniciativa nezůstala bez naší odezvy. Vrcholem byla nabídka na duel v Odpadovém fóru ve Vosím hnízdě. Taková nabídka se nedá odmítnout, a myslím, že výměna názorů s poslankyní Řápkovou v době, kdy ještě netušila, že je to její derniéra, byla užitečná. „Vosí hnízdo“ přinášíme na jiném místě tohoto vydání. Jakoby se opakovala situace před 5 roky, kdy poslankyně Konečná ve finále zmírnila své představy. I když se situace od zveřejnění obou příspěvků zásadně změnila, z reakce, dnes již bývalé poslankyně Řápkové, lze zaznamenat náznak pozitivního posunu k rozumnému řešení.

Dnes je Řápková minulost, ale to, že návrh spadl do koše není důvod k jásnání a už vůbec to neznamena, že tím končí zájem na získání celého trhu s druhotnými surovinami těch subjektů, které kampaň spustily. Proto ve vlastním zájmu věnujme pozornost odpovědím bývalé poslankyně Řápkové. Mohou se hodit...

„Nejde mi o likvidaci sběren, chci zamezit krádežím kovů“!

Paní poslankyně vysvětluje svůj návrh srozumitelně, nicméně uniká smysl novely, tak jak ji prezentuje.

„Smyslem novely je omezit, resp. snížit počet sběren ve městech a obcích, kde se potýkají s krádežemi kovů“. Co si můžeme pod tím představit?

Kde se něco ztratilo, co lze prodat do výkupny kovů, tam se očekává, že s jástem přivítají iniciativu poslankyně, kde se neztratilo nic, nebo nikdo nefingoval ztrátu okapu, aby ji jako

pojistnou událost mohl nahlásit pojišťovně, lze jen doufat, že si zachovají zdravý rozum.

Ovšem co s těmi objektivně či neobjektivně jásjícími, kde souseď souseďovi něco „uschoval“, nebo jinému se povedlo uplatnit pojistnou událost nebo ke krádeži skutečně došlo?

Co znamená „snížit počet sběren“? Dejme tomu, že ve městě je 100 výkupen a 10 sběrných dvorů. MČ či obec se rozhodne, že je to moc, že 10 výkupen je „až až“ a že spolu s 10 sběrnými dvory je obslužnost občanů vyřešená. Nu dobrá, v obci asi nefunguje kontrolní systém, státní policie je na „baterky“, o obecní policie ani nemluvě, a protože kdo má razítko, má i rozum, není nic jednoduššího, než to, s čím si „ouřadové“ neví rady, zakázat.

„OK“, v jednoduchosti je síla, ale jak proběhne selekce těch deseti ze sta, a jak, a na jakém právním podkladu obec oznámí zbývajícím 90 provozovnám, že je ruší, respektive, že jim nepovoluje podnikat. Napadá mne možnost „decimovat“ po vzoru římských legií, ale přece jenom ...

Významným posunem je, že poslankyně připouští, že **„Nelze sice dokázat, že všechny ukradené kovové předměty končí ve výkupu, ale logicky lze předpokládat, že tomu tak ve většině případů je“.**

Větu, **„že mě zaujaly některé další návrhy na doplnění novely, o jejichž případné podpoře chci diskutovat se svými kolegy ve sněmovně“**, také nelze jen tak přejít, protože lidová tvořivost poslanců a starostů nevyjímaje je bezbřehá.

Řápková pokračuje řečnickou otázkou **„Jak je tedy možné, že kontroly sběren a výkupen tuto skutečnost nedokládají?“** na kterou si vzápětí sama odpovídá **„Kontrolní orgány mohou jen těžko kontrolovat všechny sběrné a výkupny v takové míře, aby mohly účinně bojovat s obrovským množstvím krádeží kovů“**, a jako perlu dodává **„O černých výkupnách se zmiňovat nechci, protože o jejich údajné existenci nemám žádné informace“.** Boží prostoto. Bývala starostka nemá informace o černých-nelegálních výkupnách, přitom SMO ČR, kde její obec nepochybně je členem, je má dokonce spočítané.

Co si představit pod pojmem **„obrovské množství krádeží kovů?“** V roce 2011 byla produkce kovového odpadu – druhotných surovin v objemu cca 3 600 000 tun. Řápková by neměla breptat v imaginárních pojmech,

ale měla by říci, jaké množství z celkové produkce v roce 2011 představuje **„obrovské množství kradeného kovu?“**

Paní Řápková už nám to neřekne. Nekaniduje, nemá prý dostatečnou podporu. Myslím, že je ztrátou času sdělovat bývalé paní poslankyni co nedomyslela a že řešení podle jejich představ je nereálné a spíše se věnujme tomu, co můžeme či nemůžeme a v jakém čase očekávat.

Premiér Rusnok prohlásil, že **„Úřednická vláda nerozhodne o surovinové politice“**, což se může odrazit na připravovaném zákonu o odpadech, který je stále ve fázi věcného záměru nahradit 35 x novelizovaný zákon 185/2001 Sb. S jistotou lze očekávat, že se nenaplní „věštba“ zástupkyně MŽP ing. Mráčkové na semináři v Senátu dne 24. 5. 2013, že finální Návrh zákona o odpadech, na který se všichni mnoho let těšíme, konečně uvidíme 14. 2. 2014. Otazníkem také je, „Kdo bude vládnout“ a jaké bude složení Parlamentu. Na odpověď nečekáme jen my. Nelze si nepovšimnout, že ze scény se vytratili aktéři, v jejichž zájmu spatřil poslanecký návrh světlo světa. Kam se poděly SMO ČR a kolektivní systémy, že o nich není nic slyšet? Nemějme obavy, brzy o nich uslyšíme, „čert nikdy nespí“.

Nakonec stačí nahlédnout do volebních programů. Blížící se volby a nedostatek nosných témat vede některé strany k bizarním nápadům. Jednou je to doživotí za třetí trestný čin, jindy třetí přestupek bude automaticky kvalifikován jako trestný čin. Ustřelený nápad, kdyby nebyl spojen s tažením proti sběrnám, které vykupují druhotné suroviny. A aby nebylo pochyb, jako perla je vsazen do programu ODS. „Chceme také posílit roli obcí proti zlodějům kovů,“ prý řekla Němcová a zapomněla se pochlubit, že ODS si volební program opentlila nápadem Řápkové, který „spadl pod stůl“. Nakonec může mít i pravdu. Co stát, potažmo lidé co ho tvoří, potřebují nejvíce? No přece aby si obce směly určit v jakých hodinách mohou výkupny kovů být otevřeny a kde vůbec mohou být! Aby nebylo pochyb, že to není o tom, že se rozehrála velká hra o peníze, informuje, že strana tím reaguje na situaci ve vyloučených lokalitách a místech s nedávnými protiromskými protesty. Má vrozená slušnost mně brání říci, jak bychom na takový blábol reagovali v kovárně

Myslím, že bude ještě veselo.

Petr Miller

Odpoověď na články redaktora Charváta z České pozice a reakce na iniciativu poslankyně Řápkové.

Není to tak dlouho, kdy předskokani iniciativy některých členů Parlamentu za ODS se začali předhánět ve vydávání zpráva a zpráviček o tom jak výkupny kovů napomáhají zlodějinám či přímo k tomu vybízejí. Z konference „Zpětný odběr 2013“, která začala v 10 hodin se již v 10.30 objevuje na serveru „Novinky.cz“ „zaručená“, zpráva o tom, jak jsou výkupny kritizovány a pranýřovány a to přesto, že v dopoledním programu o výkupnách v souvislosti s krádežemi nepadlo ani slovo.

Jan Charvát v úvodu článku, ve kterém shrnul to, co slyšel na konferenci “Zpětný odběr 2013”, a položil sugestivní otázku “Jak na zloděje kovů”. Viz tento odkaz. <http://www.ceskapozice.cz/byznys/podnikani-trhy/jak-zastavit-zlodeje-kovu>
Přemýšlel jsem, jak na článek reagovat, ale sám pan redaktor mně to svým tlf dotazem usnadnil.

“Prosím vás o váš věcný návrh, jak řešit problém krádeží kovů, ke kterým přispívají těžko kontrolovatelné výkupny druhotných surovin.

Co říkáte na návrh některých odborníků na zákaz výkupu kovů od fyzických osob?

SMO navrhuje převést kompetence na obce? Bylo by to podle vás řešení?”

Pane redaktore,

Vaše otázky představují významný posun. My, z druhé strany barikády, dostáváme příležitost být slyšeni. Dnes jsme měli jednání s představitelem kolektivního systému ASEKOL, a světe zbož se, zdá se, že jsme si porozuměli. Nicméně, než jsem stačil na Vaše otázky odpovědět vyšlo z Vašeho pera další dílo, které, až na pár nepřesností, se snaží najít objektivní východisko. Viz odkaz: <http://www.ceskapozice.cz/byznys/podnikani-trhy/kradeze-kovu-poradi-si-s-nelegalnimi-vykupnami-obce>

K nadpisu Vašeho článku si nemohu odpustit poznámku, že moje babička by nepochybně dodala, „Hochu, z hovna bič neupleteš, a když upleteš, tak s ním nezapraskáš“.

Kladete, pane redaktore, nelehké otázky. Naše sdružení nebylo založeno proto, aby suplovalo státní orgány, řešilo krádeže kovů, a „těžko kontrolovatelné výkupny druhotných surovin“, nicméně pokusím se odpovědět, i když poněkud ze široka. Předem však dovolte, abych k Vašemu článku „Jak zastavit zloděje kovů“ (Vaším dnešním článkem se nezabývám) poznamenal, že kupíte smyšlenky a nepodložené informace na jednu hromadu informačního šrotu ze kterého druhotnou surovinu, ovázanou „bruselskou mašličkou č. 333“, určitě nevykouzlíte a tak snad jen potěšíte SMO ČR a to je setsakramentský málo, jak by opět poznamenala moje babička.

Krádeže kovů nejsou jen problém Česka, a že je to problém, který má hlubokou sociální dimenzi, o tom snad není pochyb. Růst nezaměstnanosti, zvyšující se počet uchazečů na jedno volné místo a růst dlouhodobé nezaměstnanosti, která devastuje pracovní schopnosti a ztěžuje opět pracovní začlenění. Tam někde to začíná a jen krádežemi kovů to samozřejmě nekončí. Fantasmagorické škrty k prosperitě

nevedou, spíše podvazují ekonomický růst a zcela určitě demotivují „obyčejné“ lidi, kteří za politické a ekonomické chyby, které nepůsobili, ale za které nesou největší váhu nepříznivých dopadů, nemohou. Chápu jed-

nání v zoufalství a v situaci, kdy nevím jak dál. Tím se samozřejmě nezastávám zlodějí a to nejen kovů, stejně jako se nezastávám ministrů, soudců, poslanců a řady státních úředníků, proti jejichž páchaným škodám

pokračování na další straně >>

pokračování z předchozí strany >>

a výši společenské nebezpečnosti jsou zmínění zloději kovů jen „čučkové“, jak by řekl poslanec Rath, a jen chci říci, že plošná hodnocení považují za špatná.

Abychom si rozuměli, je třeba se nejdříve shodnout na tom, o čem se bavíme. Tak např. nelegální výkupny kovových odpadů. Já opravdu nevím, co si mám pod tím představit. Výkupna kovových odpadů-druhotných surovin nepotřebuje žádné další upřesnění, např. že je legální, nebo není. Ta, která skutečně je, musí splňovat řadu podmínek a je kontrolována z mnoha stran. A pak jsou zřejmě nějaká místa, která nemohou být výkupnami, protože nespĺňují podmínky pro svou existenci, kde blíže neurčené osoby o kterých jen slyším, se kterými jsem se zatím dosud nesetkal, ale o kterých mnozí vědí a dokonce je mají spočítané (nebo pro jistotu plácnou číslo a dodají, že stejně nikdo neví kolik jich je), obchodují s kovovým odpadem-druhotnými surovinami. A to nejen ve dne, ale i v noci a dokonce tak pilně, že nedrží ani přestávku na svačinu. Jak se znalostí situace někteří dokládají.

Vypůjčím si údaje z materiálu MPO „Surovinová politika České republiky“, cituji:

„V současné době působí v ČR na trhu druhotných surovin cca 1500 subjektů (s 1 – 600 pracovníky). Z uvedeného počtu subjektů představuje zhruba 30 firem rozhodující podíl na trhu. Celkově je v oboru cca 400 společností (akciových společností, veřejně prospěšných společností, komanditních společností a společností s ručením omezeným) a cca 1100 soukromých podnikatelů (z nichž je cca 1000 subjektů s počtem do 5 pracovníků).“

Sběr, výkup, úprava a prodej kovových a nekovových druhotných surovin v ČR představuje roční hodnotu cca 40 - 50 mld. Kč, v oboru pracuje cca 20 - 30 tis. zaměstnanců. Ročně je upraveno více jak 3,5 mil. tun železného šrotu, 120 tis. tun neželezných kovů, více jak 800 tis. tun sběrového papíru, 140 tis. tun skleněných střepeň, více jak 130 tis. tun plastů, recyklován je sběrový textil a další komodity.“

SVDS pracuje s jinými čísly, která vztahujeme na výkupny kovových a nekovových druhotných surovin.

Podle živnostenských oprávnění je cca 2 400 výkupen a je otázkou, kolik jich reálně výkup provozuje. SMO ČR uvádí počet 4 000

a je s podivem, jak byl tento nedoložený počet rychle přijat. Na konferenci, na mou otázku, jak k tomuto rozdílu od pravděpodobného počtu výkupen SMO dospěl, Mgr. Drahozval odpověděl, že rozdíl jsou „nelegální výkupny“. Tímto strohým sdělením se sice nikdo nedozvěděl, kde se objevilo dalších cca 1 600 výkupen, nicméně jestliže je veřejnost tímto způsobem informována, měla by také obdržet informaci, nejen jak se k tomuto číslu dospělo, ale také o tom, jak, kde, kdo a kdy proti tomuto obcházení zákonů zakročil a jaké sankce byly uloženy. A obce takové možnosti mají! Lze také důvodně předpokládat, že tito „nelegálně“ živící se občané ani netuší, co mohou a co ne a zřejmě je to ani nezajímá. Ptal jste se, kde tito „nelegální výkupci“ vykoupené nebo jinak získané kovové odpady-druhotné suroviny zpeněží. Vy to nevíte, já také ne, ale mohu uvažovat o několika verzích. Především bych se zeptal jinak. „Kde tato, pokoutná místa prokazatelně fungují, kde berou provozní kapitál a s jako marží pracují?“ Odpověď na otázku, kde tato místa prokazatelně fungují, ponechávám na SMO a dalších, kteří papouškují číslo 4 000. Neznámou je provozní kapitál, protože jestli „vykupují“, tak potřebují mít hotovost a pak neméně důležitou je znalost s jakou marží pracují. Bez oprávnění „výkup“ provádět, mohou se jejich provozovatelé zbavit toho, co „vykoupili“ jen přes oprávněnou výkupnu. Že by dodávali přímo hutím je nesmysl, i když ne tak docela, protože ne všechny slévárny

jsou na tom dobře. Do výkupny přiváží kovový odpad „pokoutný sběrač“. Pokud jeho zboží nevykazuje známky, pro které výkupna musí nabízený kovový odpad odmítnout, pak ho prostě koupí. Můžete uvést jeden jediný důvod, proč by tak nemohla učinit? Pokud namítnete množství, pak raději to nedělejte. Nedávno jsem četl v policejní svodce, že ze soukromé zahrady zloději ukradli železný kolotoč o váze dvě tuny. Redaktor, odborník-doveda, ihned spočítal, že museli být aspoň čtyři, protože ho přehodili přes metrový plot. Já bych opravdu rád ty kulturisty viděl, ono 500 kg na jednoho, to je do Guinnessovy knihy rekordů. Že do výkupny nepřivezli celý kolotoč, je snad samozřejmé. Další otázkou, na kterou odpověď neznám je, jestli se to „pokoutným sběračům“ vyplatí či ne. Proto jsem zmínil marži. Od průlomového článku Garyho Beckera „Ekonomie zločinu“, uplynulo pár let, nicméně ekonomický pohled na život se zejména v tržní ekonomice stal dominantní. Zloději a třeba také neoprávnění výkupci se chovají stejně jako podnikatelé, to znamená tržně. Hledají nejvhodnější prostředí kde své „zboží“ či kapitál mohou uplatnit. Není žádným tajemstvím, že zejména v příhraničních oblastech např. s Polskem nebo Slovenskem přeshraniční export „frčí“ a to tak, že např. Poláci vydali zákaz vykupovat kovový a nekovový odpad od česky mluvících občanů. Je otázkou s jakým výsledkem, protože lidská vynalézavost je nekonečná. Mohl bych Vám vyprávět o tom, jak někteří „šikulové“ v zimě

vylévají pro zvýšení váhy dutiny vodou, která zmrzne a zvýší váhu, v létě zase betonem a že během transportu vlakem z Brna do Ostravy se běžně ztratí i dvě tuny z vagonu, a že se tak mohou točit váhově zajímavé objemy mezi výkupnou a prodejcem i několikrát než ten samý materiál skutečně dorazí do hutí. Že výkupna zaplatí její jednou koupený odpad i několikrát, není tak nemožné. Tedy nejenom obce, občané, dráhy atd., ale i my, kteří díky „objektivním“ informacím některých medií stojíme na okraji společnosti, máme se zloďejí problémy a to nemalé. Zástupkyně ČIŽP uvedla, že občan během měsíce odevzdal mimořádný objem kovového odpadu, který jistě získal nelegální cestou aniž by náznakem uvedla jakou nelegální cestu má na mysli. Ponechme stranou sociální dávky, které případu dodaly jen folklorní kolorit a o které jistě onen občan zaslouženě přišel, nicméně s tvrzením o nelegálnosti původu i tak velkého množství bych byl opatrný, navíc neznám žádné omezení, které by stanovilo, jaké množství mohou do výkupny přivést. Já sám mám hausbót, který má výtlač 9 tun a jedná se převážně o ocel a takových plavidel je na slapské zdrži mnoho. Na toto téma bychom mohli mluvit dlouho, ale to už by nebyl článek, ale kniha. Na tuto úvahu mohu navázat i Vaši druhou otázku, týkající se návrhu „některých odborníků“ zakázat výkup od fyzických osob. Nebudu pátrat, na základě čeho jste usoudil, že se jedná o odborníky, protože dnes je kde kdo odborník na „fšechno“, ale málo kdo se

oprostí od své odbornosti natolik, aby se na problém podíval v těch nejširších souvislostech. Ve Vašem článku, pane redaktore, se vyskytují výrazy jako „zoufalci“ apod. Pokud si bezdomovci či sociálně nezařazení občané, anebo ti, kteří marně roky hledají pracovní uplatnění, svým sběrem, který přináší jen drobné, aspoň trochu přilepšují a nezcižují a v obci se starají, aby se využitelné předměty nepovalovaly na nepovolených skládkách, pak je to jen dobře a rád bych viděl starostu, kterému by se to nelíbilo.

Bohužel, i k tomu jsme po 23 letech budování šťastných kapitalistických zítřku dospěli. SMO všechny souvislosti nedochází a možná právě proto jeho vedení nemá zase tak velkou podporu, se kterou se ohání.

Poslední otázkou je jestli by bylo podle výkupců druhotných surovin řešením návrh SMO převést kompetence na obce?

Z otázky není zřejmé, o jaké kompetence se jedná, ale zřejmě se jedná o rozhodování, jestli v obci výkupna ano nebo ne. Pozorně jsem zástupce SMO ČR poslouchal a několikrát přečetl jeho vystoupení, nicméně jsem se nedozvěděl, co vlastně obce chtějí, nebo přesněji co by chtěly, ale o čem zatím nemluví. Obce mají nesporně zájem na větší participaci při rozhodování o povolení výkupny na svém území, aniž by věděly, co to znamená. Dnes v takovém řízení mají postavení účastníka řízení, tedy stejné jako má např. žadatel. Na rozdíl od MŽP si nemyslím, že by se to mělo změnit a to už jen proto, že žádný silný důvod pro takovou kompetenci není. Jestliže však obce mají tak velký zájem o něčem rozhodovat tak, aby jim do toho nikdo další nekecal, musí mít proto důvod, o kterém zatím nemluví. Obce zřizují a spravují podobná zařízení, o jaké žádá budoucí provozovatel výkupny, do kterých jsou vnášeny z různých zdrojů druhotné suroviny zadarmo, které ve finále obec samozřejmě zpeněží. Z logiky věci tedy o konkurenci zájem nemají, zvláště když svou existenci je zcela jistě připraví o nějakou finanční částku. Že to je snaha o monopolizaci, tak o tom nemůže být pochyb. Otázkou také je o jaký kovový odpad má SMO zájem, respektive jaký odpad si SMO chce přivlastnit, nebo snad znárodnit (neuvádím obce, protože je otázka jestli všechny obce takový zájem mají). Obce zatím zajímá jen občanský kovový odpad, ale mnohé naznačuje, že uvažují o jakémkoliv odpadu, který má původ v obci. Nakonec

myšlenka z referátu pana Drahovzala, že „stávající právní úprava nekoresponduje se skutečností a s očekávanou rolí obcí a měst v dané lokalitě jako strážce veřejného pořádku a majetku,“ to jen potvrzuje. SMO se již dlouhou dobu snaží o monopol nad kovovými odpady a motivace je naprosto jasná. Jde až na prvním místě o peníze. To, co uvádí SMO, jako zdůvodnění pro zásadní změnu postavení obcí z účastníka řízení na účastníka s hlasem rozhodujícím jsou jen zástupné problémy a navíc by taková změna si vyžádala širší legislativní úpravu. Mnozí starostové jistě trnou hrůzou při pomyslení, kde by vzali kvalifikovaný personál a zejména technické vybavení včetně zabezpečených ploch aby vůbec mohli s kovovým odpadem nakládat.

Kdekoho napadají různé nápady. Jestli si myslí SMO nebo MŽP, že svými nápady odstraní krádeže kovových a nekovových předmětů, pak jistě mají k dispozici podrobnou analýzu problému. Tím si však nejsem jist a stejně jako nejsem přesvědčen, že všechny obce nad podobnými nápady jásaají. Viz některé reakce na konferenci „Zpětný odběr 2013“. A tak to shrňme: Aby nějaké řešení mělo efektivní a trvalý účinek, pak se přece nemohu nimrat v důsledcích, ale musím odstranit příčiny. Jenomže to by byla práce a práce vždy bolí a znamená problém.

A tím se dostávám k Vaší žádosti o věcný návrh, jak řešit problém krádeží kovů, ke kterým přispívají „těžko kontrolovatelné výkupny druhotných surovin“.

Hned v úvodu jsem poznamenal, že SVDS nebylo založeno, aby suplovalo orgány, které mají s danou problematikou co do činění a které jsou navíc obdařeny pravomocemi různých stupňů, kterými si mohou vynutit dodržování pravidel. Tady lze najít řešení a to velmi jednoduché. Co znamená výraz „těžko kontrolovatelné výkupny druhotných surovin“ opravdu netuším a mohu se jen domnívat, že se jedná o jakási místa, která jsou a zase nejsou, o kterých nikdo neví, ale která má SMO ČR spočítané a ví, že se tam obchoduje s kovy. A teď „babo rad“! Není třeba zoufat, v našich českých vládních a parlamentních kruzích se vždy najde řešení, a když si nevíme rady, ustavíme odbornou komisi nebo všechno rovnou zakážeme a je po starostech. To je sice „dynamické“, nikoliv však moudré.

2. 5. 2013
Petr Miller

PŘEDSTAVUJEME NAŠE ČLENY

Barko

Budete-li listovat na internetových stránkách společnostmi zabývajícími se výkupem a zpracováním druhotných surovin, určitě vás zaujmou www stránky společnosti Barko. Nápaditost, perfektní grafické zpracování a také aktuálnost, což se o mnohých www stránkách v tomto oboru rozhodně říci nedá. Pestrý rozsah nabídky služeb doplňuje v pravém sloupci informace, že jste vítáni na nejnavštěvovanějších stránkách v oboru v ČR. V době rozhovoru počet přístupů vlevo dole na počítadle ukazoval číslo 1 554 813.

Vystavená oprávnění a příslušné certifikace na úvodní stránce podtrhuje funkční logo SVDS, největší organizace výkupců a zpracovatelů druhotných surovin v ČR, které je společnost Barko členem.

Od roku 2003 jediným jednatelem, majitelem a tím, kdo společnost dovedl na výsluní firem, podnikajících v segmentu druhotných surovin, je pan Pavel Ambrož za vydatné pomoci jeho ženy. Od založení firmy v roce 1997 uplynulo téměř 16 let. Co všechno se změnilo.....

1. Pane Ambroži, Vaše cesta k úspěchu asi nebyla jednoduchá a jistě bylo třeba mnoho obětovat, a i když pro mnohé by Vaše zkušenosti byly poučením, přece jenom dnes, v uspěchané době, plné hloupých „amerikanismů“ už je to „jen“ historie, přesto dovolte otázku:

Vím, že jste firmu založili v roce 1997 a zahájili podnikání ve výkupu druhotných surovin v první provozovně v roce 1998. Pak následovaly určité změny a od

roku 2003 jste jediným společníkem. Od založení uplynulo dlouhých 16 let.

Jaká byla cesta firmy, která pro rok 2011 a 2012 získala nejvyšší možné ratingové hodnocení ČEKIA Stability Award 2011 a 2012 AAA excelentní, a zařadila se tak mezi nejstabilnější firmy v České republice? Byla to cesta přímá nebo klikatá?

Ne vždy jde vše, tak jak si přejeme a přímé cesty k úspěchu, tak ty asi neexistují. Podnikat v českých podmínkách, to je o kli-

katých cestách nestabilním podnikatelským prostředím.

35 krát novelizovaný zákon o odpadech a opakované snahy stále něco „vylepšovat“, to nejsou ty správné signály pro podnikání v segmentu druhotných surovin. Ale na druhou stranu, kdyby šlo vše lehce, možná, že by nás to ani nebavilo. Našeho zákazníka nezajímá, jak jsme se rozšiřovali, obstarávali potřebné investice do rozvoje technického vybavení, technologií a zvyšování kvalifika-

ce našich zaměstnanců. To je naše vnitřní věc a náš zákazník? Ten požaduje službu. Řízení firmy je o schopnosti realizovat vize prostřednictvím zaměstnanců, tedy rozvoj každé firmy je vždy založen na schopnostech celého týmu zaměstnanců, kteří tvoří skutečné jmění firmy. Stejně je tak tomu i u nás a našeho 50-ti členného týmu zaměstnanců, kdy každý z nich má svůj podíl na celkovém rozvoji firmy. Ano, 16 let je cesta dlouhá a každý rok byl a zřejmě i bude specifický něčím novým.

Po kliknutí na odkaz na Vaše stránky www.druhotnesuroviny.cz se objeví pestrá nabídka služeb, které společnost Barko, poskytuje svými čtyřmi provozovnamy. Mne však ihned zaujalo prohlášení, které máte pod Vaším logem – „Výkup na jedničku“.

Co všechno tím zájemci o Vaše služby sdělujete?

Po celou cestu k dnešnímu stavu firmy bylo a je naším cílem, aby všechny služby, které našim obchodním partnerům nabízíme, byly poskytovány na profesionální úrovni. To dnes deklaruje více společností, ale pro nás to především znamená maximální spokojenost zákazníka, kterému v čistých a upravených areálech prostřednictvím ochotné a kvalifikované obsluhy nabízíme široký sortiment vykupovaných materiálů, poradenství, přesné vážení a maximální možnou výkupní cenu. Ke službě patří i dostupnost a proto při rozhodování o volbě umístění našich provozoven klademe velký důraz na dopravní vzdálenost, která, díky vhodně rozvrženým lokalitám, je na dobré úrovni

Pane Ambroži, na [www stránkách společnosti Barko, s.r.o.](http://www.stránkách společnosti Barko, s.r.o.), se lze dočíst, jak velký rozsah služeb ve Vašich čtyřech provozovnách poskytujete, dokonce jste nabídku rozšířili o výkup zlata. Když se podívám do levého dolního rohu Vaší úvodní stránky nemohu přehlédnout četnost návštěv vašich stránek. Přes jeden a půl milionu, to je opravdu úcty hodný počet. V této souvislosti bych se Vás rád zeptal na něco jiného. Kvalitní služby a široký sortiment poskytovaných služeb je také odvislý od míry investic, které do nabídky služeb nejprve musíte vložit. Situace na trhu druhotných surovin není

stabilní, tady vše nové nese jistou míru rizika.

V podnikání je jedinou jistotou nejistota a s tím prostě musíme žít. Máte pravdu, situace na trhu je velice nestabilní nejen z důvodu poklesu nabídky, poptávky, častých burzovních výkyvů, ale i spekulativních nákupů konkurence, kterým musíme čelit, ale i v nejtěžších dobách se společnost Barko, s.r.o., vždy snažila nabídnout zákazníkům ty nejlepší služby. Jistě, jen díky významným investicím do všech čtyř provozoven, které vlastníme a ve kterých provozujeme

činnosti spojené s nakládáním s odpady dochází ke zvyšování kvality poskytovaných služeb. Největší investice proběhly na provozovně v Zastávce – plochy pro nakládání s jednotlivými druhy odpadů jsou izolovány, byly vystavěny skladové haly, odpady ze zastřešených skladů pro skladování třesek jsou svedeny do podzemních nádrží. Celý areál je odkanalizován přes elektronicky hlídáný lapol.

Roky 2008 a 2009 - snad všechny firmy poznamenala krize. Jak se projevila ve Vašem podnikání? Nakonec ani ještě dnes nemůžeme říci, že by problémy krizových let odezněly a dokonce jsou silné známky, že krize nejen že pokračuje,

je, ale že může dopadnout s ještě většími důsledky. Tato nejistota vede k opatrnosti a šetrnému zacházení s penězi. Na Vašich stránkách jsem se dočetl, že hledáte prostory pro další provozovnu. To však znamená další investice do zařízení a náklady na pracovní síly. Díváte se tedy do budoucnosti s optimismem?

Myslím, že podnikat mohou jen optimisté a jestli jsem optimista? Odpovím takto. V současné době vlastníme dalších pět areálů o rozloze od 4.000m² po 20.000m², kde chceme provozovat další činnosti spojené s nakládáním s odpady.

Opravdu jasná odpověď. Ale vraťme se k výkupu zlata. Výkup katalyzátorů už patří k běžné nabídce, ale výkup zlata a stříbra mne opravdu překvapil. Domnívám se, že do přípravy zaměstnance, který se tímto specializovaným výkupem zabývá jste zřejmě museli hodně investovat. Opravdu se ta investice vyplatí? Neumím si totiž představit, jak velké množství se měsíčně vykupí a jak se s touto komoditou dále nakládá, protože to jistě vyžaduje další vyšší náklady na zabezpečení, přepravu a pod.

Výkup drahých kovů vč. katalyzátorů je to pro nás nová zkušenost a také výzva. Jakákoliv chyba zaměstnance může mít za následek velké finanční ztráty a ze zkušenosti Vám mohu potvrdit i případy, kdy specializované gangy se snaží prodat dobře přepracované kovy jako drahé kovy. To stejné platí i u katalyzátorů, které jsou na první pohled neporušené, ale po propláchnutí ve speciální lázni již bezcenné. Abychom předcházeli podobným pokusům, výkupní místo máme vybavené nejmodernější měřicí technikou a v zahraničí odborně proškolenou obsluhou.

Zkusme jiné téma. Krádeže kovů, to je vděčné téma, které občas někdo oživí. Dlouhodobě je to téma SMO ČR, který neustále trusí pochybnosti o smyslu sběru a výkupu kovů. Samozřejmě, že preferují sběrné dvory, kam je možné kovy uložit (to je opravdu moc hezký výraz, pro získání něčeho zadarmo), hovoří o nedostacích, které kontrolní orgány ve výkupnách zjišťují a dokonce tvrdí, že ani milionové pokuty výkupny od trestné činnosti neodradí. Takováto tvrzení jsou závažná, a pokud nejsou doložena konkrétními fakty, kde, kdo, co, kolik a pod,

pokračování na následující straně >>

pokračování z předchozí strany >>

pak jejich cena je nulová a jsou spíše na trestní oznámení. Bohužel, navodí negativní atmosféru ve společnosti a dokáží podnikání otrávit. Jaké vy máte s tímto fenoménem zkušenosti?

Tato negativní kampaň, která je účelově vytvořená a lživě prezentována v médiích nás samozřejmě trápí, ale jako mnoho jiných společností, kterým není jedno, že tento obor je spojován s kriminální činností jsme vstoupili do SVDS, které má potenciál tyto nesmyslné útoky eliminovat. Z mého pohledu je základním kamenem problému, že se kontrolují pouze legální sběrný odpadů, které pro svou činnost mají všechna potřebná povolení, a tudíž jsou registrovány. Nelegální sběrný si dělají, co chtějí a nikdo na ně nepřijde. Uvedu příklad: Nově založená společnost kousek od naší provozovny otevřela nelegální sběrný s otevírací dobou téměř nonstop. Po upozornění na tuto skutečnost IŽP jsme dostali odpověď, že kontrolovaný subjekt zákon neporušil, protože kovový materiál, který byl na místě kontroly, byl dle prohlášení zástupce společnosti majetkem pronajímatele nemovitosti a tuto skutečnost doložil

písemným prohlášením vlastníka nemovitosti, že materiál je z jeho předešlé činnosti a tato společnost ho pouze upravuje. Na dotaz, proč je provozovna označena několika cedulemi KOVOŠROT vč. ceníku a otevírací doby bylo zástupcem IŽP sděleno, že se jedná o soukromý areál a tam si můžou dát cedule, jaké chtějí. Je už pouhou spekulací, jak nelegální sběrný evidují své zákazníky dle zákona, odvádí daně či zda investují do opatření na zlepšení životního prostředí.

Myslím, že to není ojedinělý případ „pružného“ přístupu kontrolních orgánů a také si myslím, že by to pro SVDS mohlo být podnět. SVDS dnes prochází zásadní vnitřní změnou včetně hledání vize „Jak dál“. SVDS začínalo s 12 členy, dnes má 52 členů v Čechách a na Moravě. Nakonec Barko bylo prakticky u začátku.

Všechna sdružení tohoto typu projdou obdobím, kdy se činnost utlumí, a hledají se nové impulzy. SVDS je hledat nemusí, protože permanentní hrozba oslabit podnikání v segmentu výkupu a zpracování druhotných surovin je stále živá. Výbor se jistě snaží napl-

ňovat zásady, pro které bylo SVDS založeno, nicméně je to jen jeden pohled. Druhý a nepochybně cennější pohled z členské základny. Každé sdružení by mělo utvářet jeho členové a nikoliv jeho představitelé. Čím více je členů, tím bude mít SVDS silnější pozici pro jednání na kompetentních místech. Samozřejmě rozšiřování přináší nové názory a podněty, mnohdy zajímavé a mnohdy neprezentované. Tak jako každá společnost dělá několik porad do roka, tak i sdružení by mělo svolávat své členy na porady s cílem dohodnout se na strategických záměrech. Asi se nevyhneme sporům mezi sebou v pohledu na konkrétní problém, ale co odhlasuje většina, to by mělo platit. Pro naši firmu by jistě bylo zajímavé, kdyby se podařilo dostat do širšího povědomí občanů, že členství výkupny druhotných surovin v SVDS znamená pro naše klienty a zákazníky certifikovanou firmu s garancí kvality služeb a poctivého přístupu.

Pane Ambroži, děkuji Vám za hezký závěr, rozhovor a přeji Vám úspěšné podnikání.

Za redakci Bulletinu SVDS se ptal Petr Miller

STATISTIKY

2008/S	počet členů SVDS
2 008	8
2 009	21
2 010	19
2 011	19
2 012	21
2 013	22
2013/9	52

Návštěvnost stránek ze zahraničí

	stránky	hity
USA	101	249
Russian	64	70
Germany	25	206
Ukraine	22	22
Slovak	18	378
Spain	9	187
China	7	7
Poland	7	97

Bulletin Sdružení výkupců a zpracovatelů druhotných surovin vydává pro své členy a partnery.

adresa:

LIGMET a.s.
Lazsko 50
262 31 Milín
IČ: 22728210
e-mail: svds@svds.cz
www.svds.cz

odpovědný redaktor: Petr Miller
foto: SVDS Archiv, reklamní materiály
výroba: Pavla Hejralová
tisk: FiZu.cz

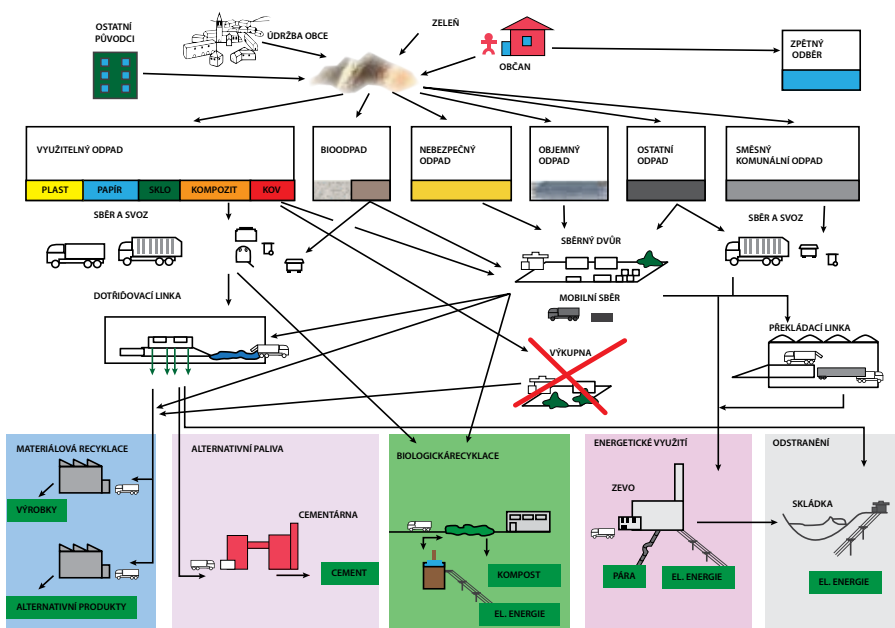
Číslo vydáno nákladem 150 výtisků.

INFO Z SVDS

DESATERO VÝKUPCE DRUHOTNÝCH SUROVIN

1. Nepodporujeme kriminalitu, nevykupujeme materiály pocházející z trestné činnosti
2. Spolupracujeme s Policií ČR a dalšími kontrolními orgány
3. Poskytujeme občanům komplexní servis včetně odvozu materiálů.
4. Vážíme na certifikovaných vahách
5. Provozovna je vybavena kamerovým systémem s datovým záznamem.
6. Vykupujeme v souladu s předpisy v oblasti ekologie.
7. Provozovna je vybavena transparentním systémem evidence výkupu
8. Pracujeme podle Provozního řádu provozovny schváleného Krajským úřadem.
9. Osvětou snižujeme dopady na životní prostředí
10. Prevencí snižujeme riziko ekologických havárií

Opravdu jenom historie?

Tento úžasný náčrtek představuje pojetí SMO ČR, podle kterého by měla probíhat zásadní reorganizace sběru a likvidace odpadů. V souladu se zněním ustanovení zákona, že odpadem je vše co odloží a atd., fyzická nebo právnická osoba, je myšlen veškerý odpad a je jedno, jestli vznikl u fyzické (samozřejmě i občana) či právnické osoby. Tedy podle této konstrukce veškerý odpad na území obce je majetkem obce. Výkupny, které v představách autorů malůvky původně v nějakém uplatnění figurovaly, jsou přeškrtnuty. Není zřejmé, jestli tato malůvka měla být promítnuta do znění velkého zákona o odpadech, ale protože se stále nedařilo dosáhnout shody zejména na krajské úrovni, byl, dnes již archivní, 35 x novelizovaný velký zákon odložen k ledu s tím, že by se mohl začít projednávat koncem tohoto roku. Ovšem jak to v našich zemích bývá, zákon je jedna věc

a přání některých? Tak to je věc druhá, neboli realita naší doby.

Jestliže by skupiny prosazující výše uvedené schéma uspěly, musela by se změnit podstatná část zákona. Proto údajně existuje variantní návrh zákona o odpadech, který výše uvedené schéma má již zapracované do paragrafovaného znění.

Když jsem tuto info obdržel, myslel jsem si, že fámy neznají mezí, ale když jsem si přečetl zápis ze semináře v Poslanecké sněmovně z 21. února 2013, který se nesl v duchu „Budoucnost hospodaření s komunálními odpady“ v gesci Hospodářského výboru pod taktovkou neinformovaného Urbana z ČSSD, tak mně smích přešel. Že Drahovzal, SMO a kolektivní systémy jsou lídry podobných aktivit nepřekvapuje, ale že se přidala Hospodářská komora kategoričnými prohlášeními místopředsedy Bartoše, to je k zamyšlení. **Rozkrádání surovin – vyřešit současné sběrné suroviny**

– zakázat. Že tato věta nemá hlavu ani patu je evidentní, ale některým skupinám libě zní. O Urbanovi nemám žádné valné mínění, ale zřejmě ho to také zaskočilo, protože byl uvrtán do něčeho co ani netušil. To sice nepřekvapí, ale protože neví, která bije, nakonec potvrdil gesci nad těmito myšlenkami a přidal se k požadavkům urychlit projednání a schválení zákona o odpadech. A proč to všechno?

MŽP nedosáhlo konsensu, zákon odložilo a to bylo prakticky důvodem k svolání semináře s cílem vytvořit nátlak na urychlené přijetí zákona. Proč urychlit přijetí zákona když jsou zcela jiné a naprosto přesně formulované představy o jeho konečné podobě, zůstane nezasvěceným asi utajené. Zřejmě je však to, že SMO ČR akci spustil vlastně ji v lednu, kdy bylo setkání SMO s vládou a po té následovala tiskovka, kde Nečas perliil na notě SMO.

18. 3. 2013 je svoláno jednání na MPO, kam je přizván SMO a další s tím, že by měli vysvětlit některé návrhy. ÚHOS je jednoznačně proti uvedeným snahám a odmítá jakékoliv omezování soutěže nebo dokonce monopolizaci. Dokonce padla poznámka, že kolektivní systémy jsou ve skutečnosti v rozporu se zákonem a drží je jen „bruselské nápady“.

Ve sledu událostí nelze vynechat konferenci „Zpětný odběr 2013“ v režii firmy Asekol. Zřejmě se nepovedlo, v co organizátoři doufali, a SMO, včetně kolektivních systémů si uvědomili, že mají v SVDS silnějšího soupeře, než si představovali a tak nastupuje poslankyně Řápková s novelizací zákona o odpadech. Její výplod provází intenzivní mediální masáž veřejnosti a spanilé cesty po vlastech českých.

Seminář v Senátu dne 24. 5. 2013 se návrhu Řápkové nedotkl, a dokonce se problematice výkupu vyhnul, nicméně v úvodu uvedená malůvka se opět prezentovala ve vystoupení Mgr. Drahovzala. Potud nedávná historie.

Kdeže loňské sněhy jsou ... Vše, co bylo řečeno, už neplatí.

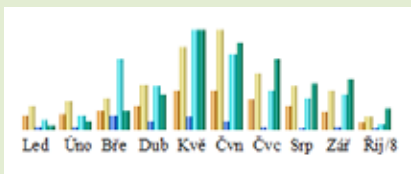
Padla vláda, sněmovna se rozpustila, legislativní procesy se zastavily. Návrh Řápkové padl pod stůl a sama Řápková nekandiduje, neboť dle jejích slov neshledala podporu soukmenovců.

*Život jde dál.
Petr Miller*

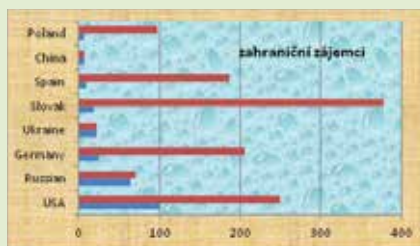
Jakou známku dostanou naše www stránky po pěti letech?

Především je třeba si přiznat, že jsme se je ještě nenaučili využívat a jen pozvolna objevujeme jejich výhody. Objektivní informaci nám poskytuje sofistikovaný nástroj, který denně vyhodnocuje návštěvnost našich www stránek.

V tomto roce od ledna do 8 října navštívilo naše stránky 5 100 zájemců, z toho 2550 nás navštívilo poprvé. Otevřeno bylo 47 237 stránek a přenesena data 9.82 GB.

Důležitý údaj udává počet „hits“, neboli počet jakýchkoliv zájmů, pro které byly naše stránky navštíveny, a takových zájmů evidujeme 355 152 od začátku roku. Tolik technická data. Nesporně zajímavou informací je zahraniční návštěvnost. Viz graf

Návštěvnost stránek přesně odráží pocit ohrožení podnikání členů SVDS, jejich „známých“, kterým sdělili adresu stránek SVDS a pak také řady „zájemců“ na reakce SVDS na dění v jejich segmentu podnikání. Údaje jsou poměrně obsáhlé a poskytují relativně přesnou informaci. V době, kdy se konala konference Asekolu a návrh Řápkové znamenal potenciální ohrožení podnikatelských zájmů v segmentu výkupu druhotných surovin, návštěvnost www stránek SVDS prudce stoupla. Jednoznačnou info o této úvaze dává statistika za květen a červen. Propad zájmu v srpnu a zejména v září je důsledkem politické nestability, rezignace Sněmovny a očekávání voleb. Tento objektivně zjištěný nezájem v sobě skrývá důležitou info, kterou členové SVDS signalizují. Stávající „status quo“ vyhovuje a zřejmě není snaha ho měnit.

LETEM ZE ŠROTAŘSKÉHO SVĚTA

oči Petra Millera

Rubriku tentokrát uvedu velmi vážně. Řápková není na kandidátce ODS a kdoví, jestli se s ní někdy shledáme. Důvod? Necítila podporu soukmenovců. Naší také ne. Jaká škoda!

- Obce v Německu doplácí na zavedení ISNO. Např. oproti původním předpokladům propagátorů spalovny obce ze svazku Ravon nyní produkují pouze okolo 80 000 tun komunálního odpadu. Svazek obcí tak letos bude muset uhradit vyrovnávací kompenzační platbu ve výši 3,1 milionů eur. Smlouva přitom bude platná až do roku 2028. **No, to je radost.**
- Zákonem ČNR ze dne 19. prosince 1989 bylo zřízeno Ministerstvo životního prostředí jako ústřední orgán státní správy. Odpadové hospodářství se dostalo do jeho kompetence. Pro kontrolní aktivity byla zřízena Česká inspekce životního prostředí. Pro problematiku sběrných surovin a kovového odpadu zůstaly kompetence na Ministerstvu průmyslu a obchodu. **Bože, proč to není pravda?**
- V Českých zemích, které byly centrem průmyslové výroby Rakouska - Uherska se již v roce 1892 setkáváme ve firmním rejstříku se zápisem, který dosvědčuje, že obchod s kovovými odpady intenzivně expandoval včetně dovozu kovového odpadu ze zahraničí. **No a to si někteří myslí, že s odpady se začalo po listopadu 1989.**
- Cargo: Od příštího roku má cena za dopravu po kolejích zlevnit o dalších 7 %. **Pokud by se během cesty šrot neztrácel, bude to konkurence silniční dopravě.**
- Naši přátelé na Slovensku založili „Asociáciu nezávislých spracovateľov druhotných surovin“ a již potvrdili účast na 9. shromáždění SVDS v Tetčicích. Adresa www stránek je www.ansds.sk **Gratulujeme a těšíme se.**
- Ministr Žižka nemá se svým přístupem k výkupnám kovového odpadu na Slovensku „na růžích ustláno“. Spontánní souhlas s jeho geniálním nápadem se nedostavuje. A tak, když nečaruje moderní zákon o odpadech, kterým naděljuje svým spoluobčanům dárek ve formě možnosti bezúplatně odevzdat svůj majetek do sběrného dvora, nakupuje švédský nábytek. **Aspoň něco užitečného.**
- Příští rok má být v asijsko-pacifickém regionu nejvíce milionářů na světě. Nakonec není tajemstvím, že druhým největším zájmem čínských investorů v Evropě jsou

odpady. **Hm, s angličtinou zřejmě díru do světa neudělám, začnu se učit činsky.**

- Rok 2011 přinesl ve statistice šetření odpadů jednu významnou změnu. Za podpory MPO byl statistický výkaz rozšířen o druhotné suroviny. **Tak proč, pro Boha, po dvou letech není pojem druhotná surovina součástí našeho právního řádu?**
- Ostrava - Ruská ocelářská skupina Evraz jedná o prodeji české továrny Evraz Vítkovice Steel ruské státní bance VEB, která je jejím největším věřitelem. S bankou VEB jedná i skupina investorů v čele s obchodníkem se šrotem Zdeňkem Trojkem, o možné spolupráci ve Vítkovicích Steel. **Firmu TROJEK bychom rádi uvítali v SVDS. Držme jim palce.**
- Ze statistické ročenky 2012- výsledky kontrolní činnosti ČiŽP. Nejčastějším správním deliktem provozování zařízení ke sběru a výkupu odpadů bylo provozování zařízení v rozporu se schváleným provozním řádem. Deliktů provozování bez souhlasu KÚ podstatně ubylo. **A kde je tedy problém?**
- Nové Nařízení Komise (EU) č. 715/2013 ze dne 25. července 2013 stanovuje kritéria, která vymezují, kdy měděný šrot přestává být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES. **Směrnic už máme „přehřel“, jen stále nevidím jejich aplikaci v praxi.**
- Naše spřátelená organizace, SPDS, vydala svůj první bulletin. Zatím skromně v internetové podobě a s několika informacemi, které pozbyly již v době vydání aktuálnost. Bohužel, bulletin, který přebíral info z BIR a který jsme v české mutaci pravidelně ještě v minulém roce dostávali, tato nová forma nenahradila. **Je to škoda a otázkou je čím...**

PROJEKTY SVDS

VZDĚLÁVÁNÍ A RECYKLACE DRUHOTNÝCH SUROVIN (TAK TROCHU NEVÁŽNĚ, TAK TROCHU VÁŽNĚ)

Přemýšlel jsem, jak pojmout další informaci o vzdělávání pracovníků, kteří se snaží uživit v oblasti recyklace druhotných surovin (a pochopitelně i odpadů).

Na jedné straně to považuji za vážné téma, na straně druhé nejsem schopen oprostít se od „veselého“ dění v naší současnosti. Od politických tragikomických až žabomyších šarvátek až po neustále přizívanou aktivitu typu pí Řápková a spol. (tedy SMO), o krádežích kovů ve veřejném prostoru, odvolávky na opatření v zahraničí, např. v Německu, kde restrikce výkupu nefungují.

A do toho volání po zvýšení počtu technicky vzdělaných odborníků (nejen u nás, ale v celé EU), abychom zvýšili konkurenceschopnost. A proti tomu jiné volání – lidé s vyšším vzděláním nás stojí větší mzdové náklady a to snižuje naši konkurenceschopnost.

V této myšlenkové konstrukci by se dosáhlo největších mzdových úspor pouze produkcí

„laciných“ pracovních sil a zrušením všech forem vzdělávání. A pak že nemáme smysl pro humor.

A to starší z nás znají slogan – uč se chlapče moudrým býti. A na mladší zbývá hledat odpověď – „Proč a kde? A taky za kolik?“ Tak si můžeme vybrat.

Pro přechod k vážnější části mé informace použiji zdánlivě ustřelený přírámek:

- V rámci NSK - Národní soustavy kvalifikací je definováno několik tisíc profesních kvalifikací ve 29 odvětvích, resp. sektorových radách.
- V oblasti zemědělství je jich přibližně 200, v chemii zhruba 50 a v recyklaci druhotných surovin (která byla zařazena do SR chemie) jsou zatím 4 a navrhuji se další 3.
- Otázkou je, jestli je např. „Chovatel okrasných a akvarijních ryb“ nebo „Chovatel a jezdec pro testaci mladých koní“ národohospodářsky důležitější než „Pracovník pro recyklaci druhotných surovin“ nebo „Technik pro recyklaci“?

Odpověď je na každém z nás. Navíc je potřeba vědět, že příslušnost profesní kvalifikace k NSK otevírá cestu k možnosti získat potřebné kvalifikační osvědčení i s využitím peněz ze státního rozpočtu. A že SVDS stála u výchozího tlaku na státní orgány ve smyslu přiznat odborníkům v recyklaci statut významných a žádoucích profesí.

A tak teď již vážně, nebo spíše faktograficky. Stávající stav:

- V rámci NSK – Národní soustavy kvalifikací byly vyprojektovány, schváleny a do Katalogu kvalifikací zařazeny tři dílčí kvalifikace – Dělník pro recyklaci, Pracovník pro recyklaci a Technik recyklace (kvalifikační úroveň 1 – 3). Prakticky souběžně probíhají předběžná jednání směřující k perspektivnímu zařazení těchto pozic do výukového procesu v úrovni učňovského a středního odborného školství v několika regionech. Řešení bylo vzato na vědomí i 10. zasedáním „Rady vlády pro energetickou a surovinovou strategii České republiky“ (prosinec 2012).
- V současné době se dokončuje zpracovací proces pro další profesní kvalifikaci – Operátor- obsluha recyklačních zařízení, vyvolané existencí složitých recyklačních zařízení (od drtících a třídících linek až po pyrolyzní jednotky).

V návrhu prací pro rok 2014 jsou navrhovány tři specifické profesní pozice:

- Geochemik (těžba zemin a odstraňování ekologických zátěží).
- Technolog recyklace Stavebních a demoličních odpadů a Technolog recyklace odpadů z energetických zařízení (např. kaly, popílky atd.). Je zřejmé, že vzdělávání v recyklaci se rozšiřuje z oblasti kovů, plastů a skla do dalších komodit.
- A konečně jsou formulovány vstupní podklady pro zdůvodnění vrcholové profesní kvalifikace s pracovním názvem Specialista – inženýr pro recyklaci druhotných surovin.

Touto profesí by byla završena určitá pyramida kvalifikací v dané oblasti a splněny podmínky pro vytvoření vyššího vzdělávacího statutu – úplné profesní kvalifikace resp. povolání pro recyklaci. Je totiž průkazné, že z 29 výše zmíněných sektorových rad se problém recyklace dotýká minimálně 20 z nich. Jde tedy o typicky národohospodářsky průřezový problém.

Mimo podrobnější informaci o vzdělávání v oblasti recyklace nechávám pro tentokrát situaci o další aktivitě z dílny SVDS – „Pilotní realizační projekt rekvalifikačního kurzu pro dílčí (profesní) kvalifikaci Pracovník v recyklaci.“ Ten poskytlo MPO pro volné využití ve spolupracujících organizacích. Přes určité zdržení se snad dočkáme jeho realizace. Jedním z důvodů prodlevy je skutečnost, že mnozí zájemci o jeho absolvování neumí využít finančních prostředků alokovaných na pobočky Úřadu práce.

Takže po „hořce veselém úvodu“ končí tato informace popisem celkem „vážných“ skutečností, které se v oblasti vzdělávání pracovníků pro oblast recyklace druhotných surovin odehrávají. Navíc s tím, že jde také o plnění „Politiky druhotných surovin- Cíle č.4 - Iniciovat podporu vzdělávání pro zajištění kvalifikovaných pracovníků v oboru druhotných surovin jako podporu konkurenceschopnosti ČR“, kterou v současné době předkládá MPO k projednání vládě ČR. S tím také souvisí připravovaná jednání o harmonizaci primárních (školních) vzdělávacích systémů a systémů celoživotního vzdělávání včetně jeho mimoškolních forem.

Ing. Emil Polívka, sen.